

mio. kr. Midlerne skal bl.a. anvendes til moderniseringen af det globale kommunikationssystem og støtte til opbygning af kommunikationsstrukturer især i Afrika og Asien.

Det er vigtigt at forstå, at Interpol først og fremmest er en ramme for kommunikation mellem de nationale politimyndigheder på globalt plan, og at denne ramme især har betydning for dansk politi, når der er behov for at komme i kontakt med politimyndigheder i lande, som vi ikke på anden vis har et tæt og regelmæssigt samarbejde med.

Lad mig i den forbindelse endnu en gang slå fast, at dansk politis kommunikation via Interpol-systemet foregår i overensstemmelse med dansk lovgivning, og at det er retsplejelovens almindelige regler om anholdelse og varetægtsfængsling, der er afgørende for, hvordan politiet kan agere på baggrund af de internationale efterlysninger, som man modtager via Interpol-systemet.

Samtidig er det vigtigt for mig at understrege, at dansk politi er meget opmærksom på, hvem man kommunikerer med via Interpol-systemet, og hvilke oplysninger der i givet fald videregives via dette system. Sådan må det naturligvis være, når der er tale om et globalt system.

Det internationale politisamarbejde vil også i de kommende år stille os over for store udfordringer. Samarbejdets udvikling vil være præget af ønsket om at styrke et operativt samarbejde for derigennem at opnå konkrete operationelle resultater som led i bekæmpelsen af den grænseoverskridende kriminalitet. Informationsudvekslingen vil blive udbygget, forenklet og effektiviseret.

Det gælder også samarbejdet om i fællesskab at indsamle og bearbejde oplysninger om kriminalitetsudviklingen, således at de enkelte lande i endnu højere grad kan målrette den politimæssige indsats. Samtidig vil vi i forhåbentlig i endnu højere grad kunne gennemføre koordinerede politioperationer og fælles efterforskninger med Europol i en vigtig støttefunktion.

En særlig udfordring for det europæiske politisamarbejde vil være udvidelsen og inddragelsen af de nye lande i politisamarbejdet. Udvidelsen vil også have betydning for Schengensamarbejdet, der nu foregår som en integreret del af EU-samarbejdet. Her er det imidlertid ikke blot et spørgsmål om de nye medlemslande i Central- og Østeuropa, men også om Storbritannien og Irland samt muligvis Schweiz.

Vi står over for nogle store udfordringer, men det internationale politisamarbejde vil også fremover hvile på det helt fundamentale princip, at ansvaret for den politimæssige indsats i de enkelte lande henhører under de nationale politimyndigheder, der arbejder tæt sammen med andre landes politimyndigheder i overensstemmelse med national lovgivning.

Kl. 10.20

Jeg er meget glad for, at vi i dag får mulighed for at drøfte udviklingen i det internationale politisamarbejde, og jeg er meget åben over for en mekanisme, der kan sikre, at vi også fremover får lejlighed til med regelmæssige mellemrum at drøfte udviklingen ikke kun inden for politisamarbejdet, men for hele det vigtige internationale samarbejde om kriminalitetsbekæmpelse.

## Forhandling

### Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne indledningsvis takke ministeren for besvarelsen, som jeg glæder mig til at læse, når den kommer på tryk, for det var jo en masse fakta på meget kort tid.

Grunden til, at denne her forespørgsel overhovedet er stillet, er i virkeligheden sagen om udlevering af den russiske statsborger Sakajev. Det er ikke, fordi udleveringssagen i sig selv gav anledning til spørgsmål, i hvert fald ikke i denne her sammenhæng, men fordi forhistorien var meget kaotisk og meget ejendommelig, hvor der blev talt meget om et Interpolkontor i København, som hvert eneste år modtog tusinder af henvendelser, stod der i pressen.

Interpol i København modtager altså hvert år tusinder af henvendelser, og man spørger sig selv om, hvad de danske myndigheder gør med de tusinder af henvendelser, som de får. Lægger de dem i en stor bunke og trækker lod om, hvilke der skal effektueres, eller tager de nøgternt og vurderer, om der er nogle af de her henvendelser, der er bare den mindste smule kød på?

Hvis man spørger en almindelig dansker på gaden om, hvad de kender til Interpolsamarbejdet, vil de fleste sige: Jamen det kender vi fra James Bond-film, det kender vi fra kriminalromanerne, og det kender vi fra de masser af glimrende krimiserier, vi ser i fjernsynet. Men så er alt også sagt.

Det, man kan få mistanke om, når man tænker på starten af Sakajevsagen, er jo, at Interpolsamarbejdet er noget rod. Det er ikke noget, man